

Svar på interpellation från Christoffer Olsson (SD) och Haakon Hansen (SD) om ej återvändande barn till skolan

Fråga 1:

Hur ser det ut i Strängnäs med siffror och statistik över barn som inte återvänder till skolorna efter lov?

Svar:

Vi har i dagsläget 2 barn som vi följer, där de ej återkommit till skolan efter sommarlovet.

Fråga 2:

Hur ser arbetet ut med att identifiera barn som är i riskzonen för att bli bortförda och hur arbetas det i kommunen i dag med att säkerställa växande kompetens hos anställda som arbetar nära barn då problemet kan förväntas öka?

Svar:

Inom kommunen finns det en samordnare mot hedersrelaterad problematik på socialkontoret och en utredare på utbildningskontoret. Dessa centrala resurser finns att tillgå.

Det ligger naturligtvis ett ansvar på de enskilda enheterna och personalen som jobbar närmast barn och elever. Det är de som arbetar nära barnen och har en god kontakt med vårdnadshavare som har lättast att uppmärksamma signaler om vad som kan vara på väg att ske. Utöver det har barn- och elevhälsan en viktig funktion i frågan. Skolsköterskor genomför till exempel elevhälsosamtal enligt Socialstyrelsens riktlinjer vilket kan vara ett tillfälle att plocka upp eventuella signaler.

Det verktyg vi har att tillgå inom barn- och utbildningsnämndens verksamhetsområde är ett så kallat föreläggande förenat med vite. Något förenklat är det en form av böter som kan ges till en vårdnadshavare om denne anses vara orsaken till att deras barn inte kommer till skolan. Dock är detta instrument ej avsett för personer som redan befinner sig utomlands, då det är mycket svårt att delge personer när de ej är i Sverige och att utredningen som ligger till grund för ett föreläggande tenderar att ta tid.

Utöver det är utmaningen med att identifiera barn som är i riskzonen för att bli bortförda, att det sker plötsligt. Oftast i samband med lov och där skolorna inte fått någon förvarning. Kort sagt är det mycket svårt att förebygga att detta händer. Det finns säkerligen ett behov av att utbilda personal i frågan, både inom skolverksamheterna och inom socialkontorets verksamhetsområde då samverkan mellan dessa parter är viktig i frågan. Det är socialkontoret som sitter på de verktyg som kan förhindra att barn förs utomlands, bland annat så kallat

utreseförbud där lagen ändrats under sommaren 2024 för att underlätta genomförande.

Catharina St Cyr (M)
Ordförande barn- och utbildningsnämnden

Interpellation ställd till BUN ordförande Catharina St. Cyr

Ej återvändande barn

I början av höstterminen kunde vi läsa samt höra om att i en närliggande kommun saknades 54 barn i kommunens skolor och kommunen hade ingen aning om var dessa barn tagit vägen. I en skola gapade 10 bänkar tomma där kommunen misstänkte att barnen förts bort under sommarlovet. På elevhälsan i kommunen är man inte alls förvånad och menar att det handlar om hedersrelaterade sammanhang. I år var det första året som kommunen infört ett nytt system för att få fram en exakt siffra för hedersrelaterade bortföranden då man sett att problemet ökar i omfattning, något som rapporteras ske i hela Sverige.

I Sverige råder skolplikt för barn bosatta i landet enligt Skollagen (2010:800) kap.7, §2 och den inträder höstterminen kalenderåret då barnet fyller 6 år (10 §). Det åligger vårdnadshavarna att se till att barnet fullgör sin skolplikt (20 §) och huvudmannen har också ett ansvar att se till att barnen fullgör sin skolgång (22 §). Om inte vårdnadshavare inte gör det som denne är skyldig att göra, kan kommunen lägga ett föreläggande på vårdnadshavare att fullfölja sina skyldigheter samt att detta föreläggande får förenas med vite.

Utöver problemet med att barnet inte fullgör sin skolplikt innebär de fall där barn förts bort även andra mer allvarliga och djupgående problem för barnets direkta hälsa och livsutrymme samt barnets möjligheter att skapa sitt eget framtida liv. Bortförandet medför oftast olika tvångshandlingar mot barnet såsom könsstympning, tvångsäktenskap samt uppfostringsresor mot exempelvis normbrytande sexuellt beteende. Konsekvenserna för det enskilda barnet blir oftast mycket tragiska och handlandet strider mot allt som Barnkonventionen och svensk lagstiftning står för.

Man har även konstaterat fall där föräldrar för bort sina barn för att undkomma myndighetsutövningen i Sverige som just sker för att skydda barn.

Som ett förtydligande vill vi tillägga att interpellationens frågor inte handlar om de barn som kallas hemma-sittare utan handlar om barn som inte kommer till skolan för att de förts ut ur landet.

Med anledning av ovanstående är våra frågor till utbildningsnämndens ordförande:

1. Hur ser det ut i Strängnäs med siffror och statistik över barn som inte återvänder till skolorna efter lov?
2. Hur ser arbetet ut med att identifiera barn som är i riskzonen för att bli bortförda och hur arbetas det i kommunen i dag med att säkerställa växande kompetens hos anställda som arbetar nära barn då problemet kan förväntas öka?

Christoffer Olsson

Haakon Hansen

Sverigedemokraterna Strängnäs